

ת"פ 41371/03/12 - מדינת ישראל נגד קניון פקיעין בע"מ, ג'מאל ח'יר

בית משפט השלום בעכו

16 יולי 2015

ת"פ 41371-03-12 מדינת ישראל נ' קניון פקיעין בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת זהבה (קאודרס) בנר
המאשימה
נגד

הנאשמים
1. קניון פקיעין בע"מ
2. ג'מאל ח'יר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עלא עבד

הנאשם 2: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, שהיא ניהול עסק ללא רשיון עסק (בריכת שחיה) בר תוקף כחוק וכן ניהול ו/או הפעלת בריכה בתנאים תברואתיים לא נאותים וזאת בשנת 2011.

ב"כ המאשימה הבהיר בדבריו ואני מקבלת אותם במלואם כי הערך החברתי שנפגע במקרה שבפנינו הינו בריאות הציבור. הפעלת בריכת שחיה אשר מתרחצים בה תינוקות, מבוגרים ואנשים מבוגרים מאוד ואשר לא מנוהלת בצורה הנכונה ולא נעשות בה הבדיקות המוקפדות הנדרשות על פי דין, יש בכך משום חשש לפגיעה בריאותית דהיינו חשיפת ציבור המתרחצים למחלות שונות אשר עלולות לדבוק במתרחצים עקב קיומם של חיידקים ומפגעים שונים אחרים במים.

משרד הבריאות מקפיד על בדיקות מסוימות אשר יש לבצע במועדים שונים ויש מדדים שונים ואף כל מפעיל בריכה עליו לעבור הכשרה מיוחדת ....

ביהמ"ש מעיר זו הפעם השניה לנאשם על התפרצויותיו בעת מתן גזר הדין. ביהמ"ש מזהירו כי ההתפרצות הבאה תצריך להוציאו מהאולם.

ובכך יש לראות את החשיבות הרבה שמשרד הבריאות רואה בהפעלת בריכות שחיה בצורה הנאותה גם מבחינה תברואתית ולא רק מבחינת קיומו של מציל וכד'. הנאשם הואשם במקרה זה גם בניהול עסק ללא רשיון וגם ניהול תברואתי שלא כדין ולא על פי התקנות.

א. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב' לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 18.4.12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

הנאשם הורשע בביצוע עבירה, אשר יש להתייחס אליה בחומרה, הן נוכח העובדה שעסקינן בעבירה שיש בה משום פגיעה בשלטון החוק (רישוי עסקים) במדינת ישראל והן נוכח העובדה שעסקינן בעבירה הפוגעת בבריאות הציבור. שני הערכים הנ"ל הינם הערכים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירה במקרה שבפנינו.

מתחם הענישה ההולם:

על פי עקרון ההלימה בין חומרת המעשה ומידת האשם של הנאשם לבין העונש שיוטל עליו, רכיבי העונש ומידתם הם כדלקמן:

מאסר על תנאי, קנס משמעותי הנע בין 40 אלף ל-76 אלף ₪, חתימה על התחייבות.

מתחם הענישה המתאים:

עם זאת במסגרת גזירת העונש הנני נותנת את הדעת לנסיבות המיוחדות בתיק זה אשר מדברות על תקופה מסוימת שנת 2011 בלבד של ניהול הבריכה שלא על פי רשיון ולא על פי התקנים שנקבעו בתקנות וכן עקב העובדה כי מדובר בנאשם אשר עבודתו העיקרית היא בתחום ראיית החשבון ולא בתחום ניהול העסק הזה וכן לאור עברו הנקי .

בנסיבות המיוחדות בתיק זה ובמכלול השיקולים לחומרא ולקולא, ותוך איזון ראוי של האינטרסים הצריכים לעניין זה, הנני דנה את הנאשם כדלקמן:

* תשלום קנס בסך 18,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב - 18 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ב-1.9.15 ,

וכל תשלום נוסף ב-1 לכל חודש אחריו. אי עמידה באחד מן התשלומים תעמיד מלוא הסכום או כל יתרה בלתי משולמת לפרעון מלא ומיידי בצירוף תוספות הפיגורים המגיעות כחוק.

על הנאשם לגשת מיידית למזכירות ביהמ"ש על מנת לקבל לידין שוברי התשלום.

* אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות על סך 70,000 ₪ , להימנע מלעבור על העבירות לפי סעיפים 4, 14(א) לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968.

ובניגוד לעבירה על סעיפים: 2(א), 3(א), 4(ב), 5(ג), 5(ד), 5(ה), 6(ב), 8(ה), 15, 17, 23(ב) לתקנות רישוי עסקים (תנאי תברואה נאותים לבריכות שחיה), התשנ"ד - 1994, וזאת למשך שנה.

תוקף ההתחייבות יחל מהיום.

אם לא יחתום על התחייבות, יאסר הנאשם לתקופה של 2 חודשים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ה, 16/07/2015 במעמד הנוכחים.

זהבה קאודרס-בנר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אינני רואה מקום לעכב ביצוע גזר הדין וזאת כדלקמן:

הנאשם הצהיר בעצמו על מצבו הכלכלי המשגשג ביותר ומכאן שאפשרויותיו הכספיות אינן מונעות ממנו או מקשות את תשלום הקנס. בגזר הדין התשלום הראשון אמור להשתלם ב-1.9.15 ובמידה וישולמו מספר תשלומים של אלפי שקלים עד הערעור והערעור יתקבל או לעניין גזה"ד בלבד או לעניין הכרעת הדין, הרי הצד השני הינה המדינה וברור כי המדינה תכבד את הוראת ביהמ"ש אשר תצא ככל שתצא מביהמ"ש המחוזי להחזיר את הסכומים ששולמו ע"י הנאשם. הסכומים אשר ישולמו עד מתן הערעור אינם מהווים מעמסה כספית קשה ומכבידה על הנאשם.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ה, 16/07/2015 במעמד הנוכחים.

זהבה קאודרס-בנר, שופטת